

അതീമആരിജം (ആരോഹണ പദ്മണബം)

അവതരണം മകയിൽ, വചനങ്ങൾ 44

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻറെ നാമത്തിൽ
സാَلَ سَاءِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٌ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنَ اللَّهِ ذِى
الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾

1. സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഒരു ചോദ്യകർത്താവ് ആവശ്യ സ്ഫട്ടിരിക്കുന്നു.
2. (അതും) സത്യനിഷ്ഠയിക്കാക്കുള്ളതാണ്. അതിനെ തടയുന്നവരായുമില്ല.
3. ഉന്നതദാളിലേക്കും കയറിപ്പോകുന്ന വഴികളുടെ ഉടമയായ അല്ലാഹുവികൾ നിന്നുള്ളതാരു അതും.
4. അബതിനായിരം കൊല്ലും ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു ദിനത്തിൽ, മലക്കുകളും പരി ശുഖ്യാത്മാവും അവകലേക്കും കയറിപ്പോകുന്നു.
5. എന്നാൽ (പ്രവാചകരേ,) നീ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക. ദേശിയായ ക്ഷമ.

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا ﴿٦﴾ وَتَرَهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ الْسَّمَاءُ كَالْمُهْلِ
وَتَكُونُ الْجِبَانُ كَالْعَهْنِ ﴿٨﴾ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

6. തീർച്ചയയും അതിനെ അവർ അകലെയായാണും കാണുന്നതും.
7. നാം അതിനെ സമീപത്തായും കാണുന്നു.
8. ആകാശം ഉറുകിയ ലോഹം പോലെയാകുന്ന ദിവസം.
9. മലകൾ കടങ്ങുത്ത കമ്പിളിരോമം പോലെയും .
10. (അംനും) ഉറ്റ സുന്നഹിതൻ ഉറ്റ സുന്നഹിതനോടു നേരും ചോദിക്കുക എണ്ണില്ല.

يُبَصِّرُونَهُمْ يَوْدُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَقْتَدِى مِنْ عَذَابٍ يَوْمٍ مِّنْ بِبَنِيهِ
وَصَدِحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿٩﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِى تُؤْوِيهِ ﴿١٠﴾ وَمَنْ
فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١١﴾

11. അവരനോന്നും കാണിക്കപ്പെടും. പാപിയായവൻ കൊതിച്ചുപോകുന്നു, അസാളിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് മോചനം നേടാൻ തന്റെ സന്തതികളെ തെണ്ടു. നൽകാൻ കഴിഞ്ഞതകിൽ!
12. സഹയർമ്മിണിയെയും സഹോദരനെയും.
13. തനിക്കെയെമെകിയിരുന്ന ഉറ്റ ബന്ധുക്കളെയും.
14. ഭൂമിയിലുള്ള മുഴുവനാളുകളെയും. എന്നിട്ട് അതവെന്ന രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും.

كَلَّا إِنَّهَا لَظَنٌ ﴿١٥﴾ فَرَاعَةٌ لِّلشَّوَّى ﴿١٦﴾ قَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى
وَجَمَعَ فَأُوْعَى ﴿١٧﴾

15. ഒരിക്കലുമല്ല! തീർച്ചയായും അത് കത്തിക്കാളുന്ന നരകാശിയരു.
16. തലയുടെ തൊലിയുറച്ചുകളെയും നരകാശി.
17. (സത്യത്തിൽനിന്ന്) പിന്നാറുകയും പുറംതിരിഞ്ഞുപോവുകയും ചെയ്യുവരെ അത് തന്നിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തു.
18. (ധനം) ശേഖരിച്ചു സുക്ഷിച്ചു വെച്ചവരെയും.

﴿١٨﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هُلُوقًا ﴿١٩﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَرُوعًا ﴿٢٠﴾ وَإِذَا مَسَّهُ
الْخَيْرُ مَنْوَعًا ﴿٢١﴾ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ
وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلْسَّابِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٣﴾

19. തീർച്ചയായും മനുഷ്യൻ ക്ഷമകെട്ടവനായാണ് സ്വഷിക്കപ്പെട്ടത്.
20. തിന്ന ബാധിച്ചാൽ വേവലാതിപ്പെടുന്നവനായിക്കൊണ്ട്.
21. നന്ന കൈവന്നാൽ തടങ്ങുവെക്കുന്നവനായും.
22. നമ്മുരിക്കുന്നവർ ഒഴിച്ച്.
23. അവർ തണ്ടളുടെ നമ്മുാരത്തിൽ സ്ഥിരനിഷ്ടയുള്ളവരാണ്.
24. അവരുടെ ധനത്തിൽ നിർണ്ണിതമായ അവകാശം നൽകുന്നവരാകുന്നു.
25. പ്രോബിച്ചുവരുന്നവനും ഉപജീവനമാർഗം തയയപ്പെട്ടവനും.

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الْدِينِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشَفِّقُونَ
إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفَرْوَحِهِمْ حَافِظُونَ
إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُوتُ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٢٨﴾
فَمَنِ ابْتَغَى وَرَآءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٢٩﴾

26. പ്രതിഫല ദിനത്തെ അവർ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവരും,
27. തണ്ടളുടെ നാമരണ്ടിൽ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവരുമാണുവർ.
28. തീർച്ചയായും അവരുടെ നാമരണ്ടിൽ ശിക്ഷ സമാധാനപ്പെടാൻ പറ്റാത്തതാം

കുന്നു.

29. തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യാവയവങ്ങൾ കാത്തുസുക്ഷിക്കുന്നവരും;
30. തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാറിലോ വലതു കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിലോ
ശീകേ. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അവർ ആക്ഷേപാർഹരല്ല.
31. ആർ അതിനപ്പുറം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടരാത്രു അതിക്രമികൾ .

وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهِيَّمُ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ
قَائِمُونَ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَالَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٢٩﴾
أُولَئِكَ فِي جَنَّتٍ مُكَرَّمَوْنَ ﴿٣٠﴾

32. തങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചേലുപിച്ച വസ്തുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നവരും കരാർ
പാലിക്കുന്നവരുമാണുവർ.
33. തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ സത്യസന്ധമായി പുർത്തീകരിക്കുന്നവരും.
34. തങ്ങളുടെ നമസ്കാരം നിഷ്ഫയോടെ നിർവഹിക്കുന്നവരും.
35. അക്കൂട്ടർ സ്വർഗത്തിൽ അത്യധികം ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും.

فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَقِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣١﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ عَزِيزِنَ
أَيْطُمَمُ كُلُّ أَمْرٍ يِمْتَهِمُ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٢﴾ كَلَّا إِنَّا
خَاقَنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَرِّقِ وَالْمَغَرِّبِ إِنَّا
لَقَدِيرُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا تَحْنَنُ مِمْسَبُو قَبَّينَ ﴿٣٥﴾

36. അപ്പോൾ സത്യനിശ്ചയികരക്കേന്തു പറ്റി? നിന്മി നേർക്കു പാതയുവരി
കയാണല്ലോ അവർ.
37. വലത്തുനിന്നും മുടത്തുനിന്നും കുട്ടം കുട്ടമായി.
38. അനുഗ്രഹിത സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടണമെന്ന് അവരിൽ ഓരോ
മനുഷ്യനും ആശിക്കുന്നുണ്ടോ?
39. വേണാ! തീർച്ചയായും അവർക്കുതന്നെ നന്നായറിയാവുന്നതിൽനിന്നാണ്
നാമവരെ സ്വഷ്ടിച്ചത്.
40. ഉദയത്തിന്റെയും അസൂമയത്തിന്റെയും രക്ഷിതാവിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ
സത്യം ചെയ്യുന്നു. തീർച്ചയായും നാം ശക്തനാണ് -
41. അവരേക്കാഡ നല്ലവരെ പകരംകൊണ്ടുവരുന്നതിന്. നാം ആരാല്പും അതി
ജയിക്കപ്പെടുന്നവനല്ല.

فَذَرُوهُمْ يَخْوُضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلْنَقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ
يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاجًا كَانُوهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوَفِّضُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِعَةً
أَبْصَرُوهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

42. അതുകൊണ്ട് അവരെ പിടേക്കുക. അപർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ട നാലു വന്നെത്തും വരെ, അപർ തങ്ങളുടെ തോന്തിവാസങ്ങളിലും വിനോദങ്ങളിലും മുഴുകിക്കൊള്ളണ്ട്.
43. അപർ തങ്ങളുടെ ശവക്കുഴികളിൽനിന്നും ധൂതിപ്പെട്ട് പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന ദിനമാണെന്ന്. അപർ ഒരു നാട്കക്കുറിയുടെ നേരെ ഓടിപ്പോകുന്നതുപോലെ.
44. അവരുടെ ദ്രോജികൾ താണ്ടുപോയ അവസ്ഥയിലായിരിക്കും. അപമാനം അവരെ പോതിഞ്ഞിരിക്കും. അതാണ് അവരോട് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ദിനം.
-